ആട് വളർത്തൽ

KAU LIBRARY
809148
IR-636.089 ANI/AD

NAIP

കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല

ദേശീയ കാർഷിക നവോത്ഥാന പദ്ധതി

പ്രാദേശിക കാർഷിക ഗവേഷണ കേന്ദ്രം

അമ്പലവയൽ, വയനാട് ജില്ല

ആടു വളർത്തൽ

തയ്യാറാക്കിയത്:

ഡോ. കെ. അനിൽകുമാർ
ഡോ. സി. എൻ. ദിനേശ്
ഡോ. എ. പി. ഉഷ
ഡോ. കെ. അല്ലി
ഡോ. ബിന്ദ്യ ലിസ്സ് എബ്രഹാം

വെറ്ററിനറി കോളേജ്, പൂക്കോട്

RECEIVED AS GRATIS
FROM Dr. V. S. Devadas

കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല
ദേശീയ കാർഷിക നവോത്ഥാന പദ്ധതി
പ്രാദേശിക കാർഷിക ഗവേഷണ കേന്ദ്രം
അമ്പലവയൽ, വയനാട് ജില്ല

KAU LIBRARY
009148
IR-636.089 ANI/AD

മലയാളം
ആടു വളർത്തൽ
കോപ്പികൾ : 500
മാർച്ച് 2011
പ്രസിദ്ധീകരണം
ഡോ. പി. വി. ബാലചന്ദ്രൻ
ഡയറക്ടർ ഓഫ് എക്സ്റ്റൻഷൻ
കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല
മണ്ണുത്തി - 680 651
അച്ചടി
കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല പ്രസ്
മണ്ണുത്തി
©കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല
809148
KERALA AGRICULTURAL UNIVERSITY
CENTRAL LIBRARY
K.A.U.
KAUP 27/500/11/2011

ഭക്ഷണം

ആടുകളെ പാവപ്പെട്ടവന്റെ പശു എന്നാണ് സാധാരണയായി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. പശുക്കളെ അപേക്ഷിച്ച് ചെറിയ അഥവാ ഒതുങ്ങിയ ശരീരഘടന, ഏതു പ്രതികൂല കാലാവസ്ഥയേയും തരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കഴിവ്, മറ്റു മൃഗങ്ങൾ അത്രത്തോളം ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത കുറ്റിച്ചെടികളും പാഴ്ച്ചെടികളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തൽ, സവിശേഷ തീറ്റ രീതി, ഇതെല്ലാം തന്നെ ആടുകളെ പാവപ്പെട്ട സാധാരണ കർഷകന്റെ ഉറ്റമിത്രമാക്കുന്നു. വർഷത്തിൽ 2-3 പ്രസവം. ഓരോ പ്രസവത്തിലും 2-3 കുട്ടികൾ വീതം. ഈ സവിശേഷത പാവപ്പെട്ട കർഷകന് അധികം മുലധനമിറക്കാതെ സാമാന്യം നല്ല ഒരു വരുമാനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

പശുക്കളെ അപേക്ഷിച്ച് പോഷകഗുണനിലവാരം വളരെ താഴെയുള്ള പാഴ്ച്ചെടികളെ ഒരു വിധം നല്ലതരത്തിൽ ഉപയോഗപ്രദമാക്കാൻ ആടുകൾക്ക് കഴിയുന്നു. ഒട്ടകത്തെപ്പോലെ ശരീരത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്തിന്റെ ബാഷ്പീകരണവും നഷ്ടപ്പെടലും വീട്ടുമൃഗങ്ങളിൽ വെച്ച് ആടുകൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പറ്റുന്നു. അതുപോലെ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഉയർന്ന ഊഷ്മാവും ഈ മൃഗങ്ങളെ കാര്യമായി ബാധിക്കുന്നില്ല.

ആടുകളെ പാലുത്പാദനത്തിനും മാംസത്തിനുമായി വളർത്താം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കണ്ടുവരുന്ന മലബാറി, ജമ്നാപാരി എന്നീ ഇനങ്ങൾ ഈ രണ്ട് ആവശ്യത്തിനും പറ്റിയതാണ്. നല്ല രീതിയിൽ വളർത്തുന്ന ആടുകൾ പശുവിനേക്കാൾ താരതമ്യേന കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ പാലുത്പാദിപ്പിക്കുന്നു.

സമീകൃതാഹാരം:

സമീകൃതാഹാരം എന്ന പദംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ശരീരത്തിനു വേണ്ട എല്ലാ പോഷകങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആഹാരം എന്നാണ്. പശുക്കൾക്ക് നൽകുന്ന കാലിത്തീറ്റ തന്നെ ആടുകൾക്കും നൽകാവുന്നതാണ്.

ഒരു മുതിർന്ന ആടിന് അതിന്റെ ശരീരഭാരത്തിന്റെ (55-60 കിലോ) 3-6% വരെ ഖരപദാർത്ഥം ഒരു ദിവസത്തിൽ ആവശ്യമുണ്ട്. 6% എന്നത് പാലുത്പാദിപ്പിക്കുന്ന ആടുകളിലാണ്. മറ്റു വീട്ടുമൃഗങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ച് പശു, എരുമ എന്നീ മൃഗങ്ങളെ വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇത് വളരെ കൂടുത

ലാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി ആടുകൾ തറയിൽനിന്ന് ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിലുപരി കുറ്റിച്ചെടികളുടേയും മരത്തിന്റേയും ഇലകൾ മുകളിൽനിന്നും കടിച്ചുതിന്നാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണ്. വളരെയധികം ചലനശേഷിയുള്ള നാവാലും, ചുണ്ടുകളാലും ആണ് ഇത് സാധ്യമാകുന്നത്. ഇതേ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ മുള്ളുകളുള്ള ചെടികളിൽ നിന്നും, വളരെ ചെറിയ ഇലകളുള്ള ചെടികളിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം എടുക്കുവാൻ ആടുകൾക്ക് സാധിക്കുന്നു.

പോഷകങ്ങളുടെ തോതിൽ ആടുകൾക്ക് കൊടുക്കേണ്ട തീറ്റയും കാലിത്തീറ്റയും ഏതാണ്ട് ഒരു പോലെയാണ്. 18-20% മാംസ്യവും 65-70% മൊത്തം ദഹ്യവസ്തുക്കളും ഉള്ള ഗുരുത്വാഹാരം തന്നെയാണ് ആടുകൾക്കും നൽകുന്നത്.

കന്നുകുട്ടികൾക്ക് എന്നതുപോലെ 6 മാസത്തിൽ താഴെയുള്ള ആട്ടിൻകുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകമായി തയ്യാറാക്കിയ എളുപ്പം ദഹിക്കുന്നതും പോഷകങ്ങൾ അടങ്ങിയതുമായ ഗുരുത്വാഹാരം-കിഡ് സ്റ്റാർട്ടർ നൽകണം. ജനിച്ച് ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ആ പ്രസവത്തിലുണ്ടായ എല്ലാ ആട്ടിൻകുട്ടികളും മഞ്ഞപ്പാൽ അഥവാ കൊളസ്ട്രം കുടിച്ചു എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തണം. തള്ള ആടിന് ചെനയുടെ അവസാനത്തെ ഒരു മാസം മുതൽ അര കിലോ തീറ്റ കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നത് കൂടുതൽ പാല് ഉത്പാദനത്തിനും, ഉണ്ടാവുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ കൂടിയ ശരീരഭാരത്തിനും സഹായിക്കുന്നു. ആരോഗ്യമുള്ള ഒരാട്ടിൻകുട്ടി ജനനസമയത്ത് 1.5 മുതൽ 2 കിലോ വരെ തൂക്കം ഉണ്ടാകും.

കിഡ് സ്റ്റാർട്ടറിൽ ചേർക്കേണ്ട തീറ്റ സാമഗ്രികൾ (100 കിലോ [illegible]

ചോളം/ഗോതമ്പ്	-	20 കിലോ
എള്ളിൻപിണ്ണാക്ക്	-	14കി.
സോയാബീൻ മീൽ	-	20 കി.
മുതിര	-	20 കി.
ഗോതമ്പുതവിട്	-	18 കി.
ഉണക്കമീൻ പൊടിച്ചത്	-	8 കി.
ഉപ്പ്	-	1.5 കി.
ധാതുലവണ മിശ്രിതം	-	1.5 കി.

ഇതിന്റെ കൂടെ 100 കിലോ തീറ്റയിൽ 25 [illegible] ചേർക്കണം.

ജനിച്ചതുമുതൽ 6 മാസം പ്രായമുള്ള ആട്ടിൻകുട്ടികൾക്ക് നൽകേണ്ട തീറ്റ/പുല്ല് തോതുകൾ

പ്രായം	തൂക്കം (കിലോ)	പാൽ (ഗ്രാം)	ഗുരുത്വാഹാരം (ഗ്രാം)	പുല്ല് (ഗ്രാം)
4 ദിവസം	1.5-2	കൊളസ്ട്രം		
1 മാസം	2-3	300-500	കുറച്ച്	കുറച്ച്
2 മാസം	3-5	400-500	50-100	കുറച്ച്
3 മാസം	5-7.5	350-400	100-150	250
4 മാസം	7.5-10	—	200-250	500
5-6 മാസം	10-15	—	250-300	750

6 മാസത്തിനുശേഷം മുതിർന്ന ആടുകൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന തീറ്റതന്നെ കൊടുത്തുതുടങ്ങാം. മുതിർന്ന ആടുകൾക്കും ദിവസേന 300 ഗ്രാം തീറ്റ മതിയാകും.

മുതിർന്ന ആടുകൾക്ക് തീറ്റ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് മൂന്നുതരം തീറ്റ സാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിക്കാം.

ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകൾ:- ചോളം, കമ്പച്ചോളം (ജോവർ), കപ്പപ്പൊടി, ഗോതമ്പ്

മാംസ്യ സ്രോതസ്സുകൾ:- വിവിധയിനം പിണ്ണാക്കുകൾ, കടല, മുതിര എന്നീ പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ

തവിട്:- ഗോതമ്പുതവിട്, ചോളതവിട്, അരിതവിട്, ഉഴുന്ന് നുറുക്ക് തൊലി

ഇതെല്ലാം ചേർത്ത ഒരു സമീകൃതാഹാരമാണ് ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്. ചില കർഷകർ ഉഴുന്നുതൊലി (ബ്ലാക്ക് ഗ്രാം ഹസ്ക്) മാത്രം നൽകി ആടുകളെ വളർത്തുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഒരിക്കലും ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഉഴുന്ന് നുറുക്കിലും മറ്റു തവിടുകളിലും ഫോസ്ഫറസ്സ് എന്ന ധാതു വളരെ കൂടുതലാണ്. ഇതുമൂലം എല്ലുകളിൽ നിന്നും കാൽസ്യം നഷ്ടപ്പെടുകയും എല്ലുകളുടെ ബലം ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുഖത്തിൽ ഉള്ള എല്ലുകൾക്കാണ് ആദ്യം ബലക്കുറവ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇത് വളരെ വേദനയുളവാകുന്ന ഒരു അവസ്ഥയാണ്. ക്രമേണ ആടിന് തീറ്റയെടുക്കാൻ പറ്റാതാകുകയും മരണം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ ചികിത്സിച്ചാൽ മാത്രമേ രോഗം സുഖപ്പെടുകയുള്ളൂ.

മുതിർന്ന ആടുകൾക്ക് നൽകാവുന്ന ഒരു ഗുരുത്വാഹാരം.
(100 കിലോ)

എള്ളും പിണ്ണാക്ക്	20 കി.
തേങ്ങപിണ്ണാക്ക്	15 കി.
ചോളം/ഗോതമ്പ്	32 കി.
ഗോതമ്പു തവിട്	30 കി.
ഉപ്പ്	1 കി.
ധാതുലവണ മിശ്രിതം	2 കി.

കടലപിണ്ണാക്കിൽ എളുപ്പം പൂപ്പൽബാധ ഉണ്ടാകാറുള്ളതുകൊണ്ട് ആടുകൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും തണുപ്പുകാലത്ത് കടലപിണ്ണാക്ക് നൽകാറില്ല. ആടുകളും പശുക്കളെപ്പോലെ അയവിടുന്ന മൃഗങ്ങളാണ്. ഇവയുടെ തീറ്റയിലും ഗുരുത്വാഹാരവും പരുഷാഹാരവും ഉൾപ്പെടുത്തണം.

മുതിർന്ന ഒരാടിന് അതിന്റെ ദേഹരക്ഷക്ക് 2-3 കിലോ പ്ലാവിലയോ, സുബാബുൾ ഇലയോ നൽകിയാൽ മാത്രം മതിയാകും. ആടുകൾ തറയിൽനിന്ന് ഇലകൾ തിന്നാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതു കാരണം തീറ്റപ്പുല്ലായാലും, മരത്തിന്റെ ഇലയായാലും ചുമരിൽ ഒരു സ്റ്റാന്റ് പിടിപ്പിച്ച് അതിൽ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നത് നല്ലതായിരിക്കും. ഇത് വേയ്സ്റ്റേജും ഒരു പരിധിവരെ കുറയ്ക്കുന്നു.

വളരുന്ന/മുതിർന്ന ആടുകൾക്ക് നൽകേണ്ട തീറ്റ:

പ്രായം	തൂക്കം	ഗുരുത്വാഹാരം	പുല്ല്
6-12 മാസം	15-20 കി.	300-400 ഗ്രാം	1-2 കി.
12 മാസത്തിനു മുകളിൽ	25-30 കി.	400-500 ഗ്രാം	3-5 കി.
മുട്ടനാട്/കൊറ്റൻ	30-40 കി.	400-500 ഗ്രാം	3-5 കി.

പ്രസവിച്ച ആടുകൾക്ക് 500-600 ഗ്രാം തീറ്റവരെ നൽകാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ (2-3) കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ ഇതുമൂലം എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ആവശ്യത്തിന് പാൽ ലഭ്യമാക്കാൻ സാധിക്കും.

തീറ്റ ഇതര പദാർത്ഥങ്ങളായ ചക്ക ഉടൽ, വാഴക്കുല, വാഴപ്പിണ്ടി, വിവിധയിനം ഫലങ്ങൾ, കാപ്പിക്കുരുത്തോട്, പൈനാപ്പിൾ തൊലി, ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച കപ്പയില, റബ്ബർക്കുരു പിണ്ണാക്ക് ഇതെല്ലാം തന്നെ ആടുകൾക്ക് നൽകാവുന്നതാണ്.

പരുഷാഹാര സ്രോതസ്സുകളായി തീറ്റപ്പുല്ലുകൾ (ഹൈബ്രിഡ് നേപ്പിയർ, പാര, കോംഗോ, ലൂസേൺ, ബെർസീം) ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. തീറ്റപ്പുല്ലുകളെക്കാൾ ഉപരി ആടുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് മരത്തിന്റെ ഇലകളാണ്. പ്ലാവ്, സുബാബുൾ, പൂവം, കൈനി, വേങ്ങ, മുരിങ്ങ, വാഴയില, കൊന്ന, മൾബറി ഇല, മാങ്ങയില ഇതെല്ലാം തന്നെ പരുഷാഹാരമായി ആടുകൾക്ക് നൽകാവുന്നതാണ്.

പരുഷാഹാരമായി നൽകാവുന്ന ഇനങ്ങൾ:

തീറ്റപ്പുല്ല്	ഹൈബ്രിഡ് നേപ്പിയർ (10.3 കിള്ളിക്കുളം), പാരപ്പുല്ല്, കോംഗോ, ഗിനിപ്പുല്ല്, സെൻക്രസ്സ്
മരത്തിന്റെ ഇലകൾ	പ്ലാവില, പൂവ്വത്തിന്റെ ഇല, കൊന്നയില, സുബാബുൾ ഇല, കൈനിയില, വേങ്ങയില, പേരാലില, മൾബറി ഇല, മുരിങ്ങയില, മാങ്ങയില, വാഴയില.
പയറു വർഗ്ഗങ്ങൾ	നാടൻപയർ, ലൂസേൺ, ബെർസിം, സ്റ്റൈലോ
ധാന്യ വർഗ്ഗങ്ങൾ	ചോളച്ചെടി, കമ്പച്ചോളച്ചെടി, ഓട്സ്
മരത്തിന്റെ കായ	അക്കേഷ്യക്കായ, മദിരാശിപഴം, സുബാബുൾ കായ

വൈക്കോലും, യൂറിയയാൽ പോഷകഗുണം വർദ്ധിപ്പിച്ച വൈക്കോലും എല്ലാം തന്നെ ആടുകൾക്ക് നൽകാവുന്നതാണ്.

ആട്ടിൻ കൂട് നിർമ്മാണം

[illegible]

ആട്ടിൻകൂട് ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇനി വിവരിക്കാം.

[illegible] ഘടകങ്ങൾ, [illegible] എന്നിവ [illegible] ആട്ടിൻകൂട് [illegible] നിന്നും, [illegible] നിന്നും ആടുകളെ [illegible] ആവശ്യമാണ്. ഇതുകൂടാതെ [illegible], [illegible] എന്നിവ പിടിപെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

വെള്ളപ്പൊക്കമുള്ളതോ, വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലോ, സമീപപ്രദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിലോ വേണം കൂട് ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്.

കൂടിന്റെ നീളം കിഴക്ക്-പടിഞ്ഞാറ് ദിശയിലായിരിക്കണം. ഇത് കൂടിനുള്ളിലെ ചൂട് കുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കും. കൂടിന്റെ വശങ്ങൾ വായു സഞ്ചാരത്തെ ബാധിക്കുന്ന തരത്തിൽ പൂർണ്ണമായും അടച്ചുകളയരുത്.

ചൂട് കൂടുതലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടിന് 3-5 മീറ്റർ ഉയരമുണ്ടെങ്കിൽ നല്ലതാണ്. ഉയരം ഇതിൽ കുറഞ്ഞാൽ അത് കൂടിനുള്ളിലെ വായുസഞ്ചാരത്തെ ബാധിക്കും. ഇത് കൂടിനുള്ളിലെ ചൂട് കൂടാനും ഇടയാക്കും.

കൂടിന് ചുറ്റും തണൽ മരങ്ങളുണ്ടാകുന്നത് ചൂട് കുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കും.കൂടിന്റെ മേൽക്കൂര പരന്നതോ, ഒരു വശത്തേക്ക് മാത്രം ചെരിഞ്ഞതോ അല്ലെങ്കിൽ നടുഭാഗം ഉയർന്ന് രണ്ടുവശത്തേക്കും ചെരിവോടുകൂടി അ ആകൃതിയിലോ ആകാം. ഇതിൽ 'അ' ആകൃതിയിലുള്ള മേൽക്കൂരയാണ് കേരളത്തിന്റെ കാലാവസ്ഥക്ക് അനുയോജ്യം.

ആടുകൾക്ക് കൂട് ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഘടകമാണ് കൂടിനുള്ളിലെ വായുസഞ്ചാരം (Ventilation). കൂടിനുള്ളിൽ നല്ല വെളിച്ചവും, വായുസഞ്ചാരവുമുണ്ടായിരിക്കണം. കൂടിനുള്ളിൽ ചൂടും, ദുർഗന്ധവും, അശുദ്ധവായുവും കെട്ടിനിന്നാൽ അത് ആടുകളുടെ ആരോഗ്യത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും. കൂടുകളുടെ വശങ്ങൾ കാറ്റ് കടക്കാത്ത വിധത്തിൽ ചാക്ക് കൊണ്ട് മറക്കുന്നത് പലപ്പോഴും പ്രത്യേകിച്ച് മഴക്കാലത്ത് കണ്ടുവരാറുണ്ട്. ഇത് നല്ലതല്ല. ഇത് കൂടിനുള്ളിലെ വായുസഞ്ചാരത്തെ തടയും. ഇതിനുപകരം തണുപ്പും കാറ്റും

മുള്ളപ്പോൾ കൂടിന്റെ തറയിൽ നിന്നും അര അടി ഒഴിച്ച് മാത്രം ചാക്ക് കൊണ്ട് മറയ്ക്കുക. അത് ആടിന്റെ ഉയരത്തോളം മാത്രം മതി. കൂടിന്റെ മേൽക്കൂരയോടടുപ്പിച്ച വശങ്ങൾ വായു കടക്കുന്ന വിധത്തിൽ തുറന്നു തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കൂടിനുള്ളിലെ വായുസഞ്ചാരം തൃപ്തികരമായിരിക്കും.

കേരളത്തിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരാറുള്ളത് കർഷകന്റെ വീടിന്റെയോ, മറ്റ് കെട്ടിടങ്ങളുടേയോ മറ്റോ ചായ്പിൽ വളരെ ലളിതമായ വിധത്തിൽ ആട്ടിൻകൂട് നിർമ്മിക്കുന്ന രീതിയാണല്ലോ. കുറച്ച് ആടുകൾക്കും അതിന്റെ കുട്ടികൾക്കും ഇത്തരം കൂടുകൾ മതിയാകും. എന്നാൽ വലിയ യൂണിറ്റുകൾക്ക് കുറച്ചുകൂടെ സൗകര്യമുള്ള കൂടുകൾ വേണ്ടിവരും. അടിസ്ഥാനപരമായ കുറച്ച് കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ആട്ടിൻ കൂടുകളെ വളരെ സൗകര്യപ്രദവും, സുരക്ഷിതവും വൃത്തിയുള്ളതുമായി മാറ്റാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, ചെലവുകുറഞ്ഞതും.

നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾകൊണ്ട് കൂട് നിർമ്മിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഉണങ്ങിയ പന, തെങ്ങ്, കവുങ്ങ്, മുള എന്നിവ ഉപയോഗിക്കാം. തെങ്ങിന്റേയോ, പനയുടേയോ ഓല, പുല്ല്, ഓട് എന്നിവ മേൽക്കൂരയുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാം. ആസ്ബസ്റ്റോസ് കൊണ്ട് മേൽക്കൂരയുണ്ടാക്കാമെങ്കിലും അത് കൂടിനുള്ളിൽ ചൂട് കൂട്ടും.

ആട്ടിൻകൂടിന് ചുരുങ്ങിയത് 5 അടിയെങ്കിലും വീതിയുണ്ടായിരിക്കണം. കൂടിന്റെ പ്ലാറ്റ്ഫോം ഭൂമിയിൽ നിന്നും 4 അടി ഉയരത്തിൽ നിർമ്മിക്കണം. കൂടിന്റെ തറ (പ്ലാറ്റ്ഫോം) പണിയാനായി തെങ്ങ്, പന, കവുങ്ങ് മറ്റ് വില കുറഞ്ഞ മരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പലകയോ, പട്ടികയോ ഉപയോഗിക്കാം. കൂടിന്റെ നാല് വശങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞവ കൊണ്ടോ, കമ്പി വല കൊണ്ടോ (ചിക്കൻ മെഷ്) വെളിച്ചവും വായുസഞ്ചാരവും ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് നിർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്.

കൂടുണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പലകയിലും മറ്റും കശുവണ്ടി എണ്ണയോ കരിഓയിലോ പുരട്ടി ഉണക്കിയെടുത്താൽ വളരെയധികം വർഷങ്ങൾ ചിതലരിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതാണ്.

കൂടിന്റെ പ്ലാറ്റ്ഫോം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ പലകകൾ തമ്മിൽ അര ഇഞ്ച് വിടവ് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ വിടവിലൂടെ ആട്ടിൻ കാഷ്ഠവും മൂത്രവും കൂടിനടിയിലേക്ക് വീണുപൊയ്ക്കൊള്ളും. പലകകൾ തമ്മിലുള്ള വിടവ് അര ഇഞ്ചിൽ കൂടിയാൽ ആടിന്റെ കാൽ പലകകൾക്കിടയിൽ കുടുങ്ങാനും ഒടിയാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

കൂടിന്റെ പ്ലാറ്റ് ഫോമിനടിയിൽ തറയിൽ സിമന്റ് ചെയ്യണം. ഒരു

ഭാഗത്തേക്ക് ചെറിയൊരു ചെരിവും നൽകണം. ഇങ്ങനെയായാൽ മൂത്രം താനെ ഒഴുകിപ്പോയ്ക്കൊള്ളും. മാത്രമല്ല തറയിൽ സിമന്റിട്ടാൽ ആട്ടിൻ കാഷ്ഠം ശേഖരിക്കാനും, അടിച്ചുകൂട്ടിയെടുക്കാനും എളുപ്പമാണ്.

വ്യത്യസ്ത പ്രായമുള്ള ആടുകളെ വെവ്വേറെ താമസിപ്പിക്കണം. ഇത് ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. അത്കൊണ്ട് ആട്ടിൻകൂടിനെ അറകളായി തിരിക്കണം. മരപ്പെട്ടികൊണ്ടോ, കമ്പിവല കൊണ്ടോ ഇങ്ങനെ വേർതിരിക്കാവുന്നതാണ്. ആട്ടിൻകുട്ടികൾ, ചെനയുള്ളവ, പ്രസവിച്ചവ, കറവ വറ്റിയവ, മുട്ടനാട് എന്നിങ്ങനെ ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിച്ച് അവയ്ക്കായുള്ള കൂട്ടിലാക്കണം. വ്യത്യസ്ത പ്രായത്തിലുള്ള ആടുകൾക്ക് ആവശ്യമായ സ്ഥലം താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിലാണ്.

പ്രായം	വിസ്തീർണ്ണം (ആട് ഒന്നിന്)
ആട്ടിൻകുട്ടി-(0-4 മാസം പ്രായം)	0.3 സ്ക്വയർ മീറ്റർ
പെണ്ണാട് - (5-12 മാസം)	0.75 സ്ക്വയർ മീറ്റർ
പെണ്ണാട് - (1 വയസ്സിന് മുകളിൽ)	1 സ്ക്വയർ മീറ്റർ
മുട്ടനാട് - (1 വയസ്സിന് മുകളിൽ)	2.8 X 1.8 മീറ്റർ

ഓരോ അറയിലും തീറ്റത്തൊട്ടിയും വെള്ളവും പാത്രവും വേണം.

കൂടുതൽ ആടുകളുള്ള വലിയ യൂണിറ്റുകൾക്ക് വേണ്ട കൂടൊരുക്കുമ്പോൾ ഒറ്റക്ക് നിൽക്കുന്ന കൂടുകൾ ആണ് നല്ലത്. കൂടിന്റെ വീതിയും വലിപ്പവും ആടുകളുടെ എണ്ണവും അനുസരിച്ച് വ്യത്യാസമുണ്ടാകും. അത്തരം കൂടുകൾക്ക് 5-6 മീറ്റർ വീതിയാകാം. കൂടിന്റെ നീളം ആടുകളുടെ എണ്ണം അനുസരിച്ചായിരിക്കും. അത്തരം യൂണിറ്റുകളിൽ ഓരോ അറയിലും വെള്ളത്തൊട്ടിയും തീറ്റത്തൊട്ടിയും ക്രമീകരിക്കണം.

വെള്ളത്തൊട്ടി

20 സെ.മീ. വീതി X 15 സെ.മീ. ഉയരമുള്ള വെള്ളത്തൊട്ടി പണിത് കൂടിന്റെ ഒരുവശത്ത് കൂടിന്റെ തറയിൽ നിന്നും 10 സെ.മീ. ഉയരത്തിൽ ഉറപ്പിക്കണം.

തീറ്റത്തൊട്ടി

15സെ.മീ. ഉയരം X 20 സെ.മീ. വീതിയുമുള്ള തൊട്ടി മറ്റൊരുവശത്ത് ഉറപ്പിക്കാം. ആടൊന്നിന് 30 സെ.മീ. എന്ന കണക്കിൽ തീറ്റത്തൊട്ടിക്ക് നീളമുണ്ടായിരിക്കണം.

കൂട്ടിൽ പുല്ല് വെയ്ക്കാനുള്ള തട്ടുകൾ ക്രമീകരിക്കാവുന്നതാണ്. പുല്ല് തിന്നുമ്പോൾ വളരെയധികം പുല്ല് താഴെ വീണ് പാഴായിപോകാൻ

സാധ്യതയുണ്ട്. മാത്രമല്ല, നിലത്തുവീണ പുല്ല് ആട് തിന്നാനും മടിക്കും. അതുകൊണ്ട് പുല്ല് വെയ്ക്കാനുള്ള തട്ടുകൾക്ക് അരയടി താഴെ ഒരു മര പലക വെച്ചാൽ കുറേയെല്ലാം പുല്ല് പാഴായിപ്പോകാതെ നോക്കാം.

മുട്ടനാടിന്റെ കൂട്

പ്രജനനത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന മുട്ടനാടുകളെ പ്രത്യേകം കൂടിനുള്ളിൽ ഇടണം. ഒരു മുട്ടനാടിന് 2.4 മീറ്റർ X 1.8 മീ. സ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം കൂടി. മുട്ടനാടിനെ മറ്റ് പെണ്ണാടുകളിൽ നിന്നും മാറ്റി പാർപ്പിക്കണം. മുട്ടനാടുകളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നും ഫെറോമോൺ എന്ന ഒരു രാസവസ്തു ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് പെണ്ണാടിന്റെ പ്രത്യുല്പാദനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നതാണ്. സ്ഥിരമായി മുട്ടനാടുകളെ പെണ്ണാടുകളുടെ അടുത്ത് കെട്ടിയിടുന്നത് നല്ലതല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ പെണ്ണാടുകൾക്ക് മടുപ്പുണ്ടാവുകയും മദി കാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. മാത്രമല്ല, പെണ്ണാടുകളുടെ ഗർഭമലസാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

ആടിന്റെ ജനുസ്സുകൾ

ആടുവളർത്തൽ കൂടുതലായി പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നത് ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും, ആഫ്രിക്കയിലുമാണ്. പാശ്ചാത്യ യൂറോപ്യൻ നാടുകളിൽ ചെറിയ തോതിൽ ഇവയെ വളർത്തുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ആടുകളിൽ ഏകദേശം ഇരുപതോളം ജനുസ്സുകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ തന്നെ ഏഴോ എട്ടോ ജനുസ്സുകളെ കേരളത്തിൽ കർഷകർ വളർത്തുന്നു. വിദേശജനുസ്സുകളിൽ പാലുൽപ്പാദനത്തിനുള്ള നാലു ജനുസ്സുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ആൽപൈൻ, സാനൺ, നൂബിയൻ, ടോഗൻബർഗ്ഗ് എന്നിവ. ഇതിൽ സാനൺ ആടുകളുടേയും, ആൽപൈൻ ആടുകളുടേയും സങ്കരവർഗ്ഗങ്ങളെ കേരളത്തിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ വളത്തിയിരുന്നു. ഇറച്ചിക്കും, പാലിനും ഒരുമിച്ചുവളർത്തുന്ന ബോയർ ആടുകളേയും കേരളത്തിൽ ചിലർ വളർത്തുന്നുണ്ട്.

മലബാറി

കേരളത്തിന്റെ തനതു ജനുസ്സാണ് മലബാറി ആടുകൾ. പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഉത്തരകേരളത്തിലെ മലബാർ മേഖലയിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് വന്നിട്ടുള്ള ഈ ജനുസ്സ്. കേരളത്തിലെ കാലാവസ്ഥക്കും, ഭൂപ്രകൃതിക്കും ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായതാണ്. പല നിറങ്ങളിൽ കാണാമെങ്കിലും, വെളുത്ത നിറമാണ് കർഷകർക്ക് ഏറ്റവും സ്വീകാര്യമായത്.

നീണ്ട ചെവികളും, തുടഭാഗത്തിന്റെ പിൻവശത്തുള്ള രോമവളർച്ചയും ഈ ജനുസ്സിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. കേരളകാർഷിക സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിൽ ഈ ജനുസ്സിന്റെ സംരക്ഷണ പദ്ധതികൾ നടന്നുവരുന്നു. രണ്ടുവർഷത്തിൽ മൂന്നു പ്രസവവും ഓരോന്നിലും ശരാശരി രണ്ടു കുട്ടികളും നൽകുന്ന മലബാറി ആടുകൾ ഉയർന്ന പ്രത്യുൽപ്പാദനക്ഷമതക്ക് കേൾവി കേട്ടതാണ്. കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിൽ, തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ മണ്ണുത്തി, കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ പീലിക്കോട്, വയനാടുള്ള പൂക്കോട് എന്നിവിടങ്ങളിലും, സംസ്ഥാന മൃഗസംരക്ഷണ വകുപ്പിന്റെ കീഴിൽ കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ കോമരിയിലും, കേരള കന്നുകാലി വികസന ബോർഡിന്റെ പാലക്കാട് ധോണി ഫാമിലും മലബാറി ആടുകൾ ലഭ്യമാണ്.

ജമുനാപാരി

ഇന്ത്യയിലും, ഒരു പക്ഷെ ലോകത്തിലാകമാനവും ലഭ്യമായ ആടുകളുടെ ജനുസ്സുകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ജനുസ്സാണ് ജമുനാപാരി. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് വന്നിട്ടുള്ള ഈ ജനുസ്സ്, കേരളത്തിലെ പല സ്വകാര്യ സംരംഭകരുടെ കയ്യിലുമുണ്ട്. പൂർണ്ണവളർച്ചയിൽ 80 കിലോഗ്രാമോളം വരുന്ന ജമുനാപാരി ആടുകൾക്ക് മങ്ങിയ വെള്ളനിറമാണ്. ഇവയുടെ നീളത്തിലുള്ള ചെവികളും, റോമൻ പടയാളികളുടെ പോലെയുള്ള മൂക്കും ജനുസ്സിന്റെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്. കേരളത്തിലെ സാഹചര്യത്തിൽ വർഷത്തിൽ ഒരു പ്രസവവും, ഓരോ പ്രസവത്തിലും ഓരോ ആട്ടിൻകുഞ്ഞുങ്ങളേയും ലഭിക്കുന്നു. വറ്റിവരണ്ട ചൂടു കാലാവസ്ഥയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതാകയാൽ കേരളത്തിലെ മഴയും, അന്തരീക്ഷ സാന്ദ്രതയും ഇവയ്ക്ക് രോഗങ്ങളുണ്ടാക്കാറുണ്ട്.

സിറോഹി

ഗുജറാത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ച സിറോഹി ആടുകൾ കേരളത്തിൽ ലഭ്യമാണ്. ആടുകളിലെ സുന്ദരിയായാണ് ഇവയെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളത്. ബ്രൗൺ നിറത്തിലുള്ള ശരീരത്തിൽ വെളുത്ത വൃത്താകൃതിയുള്ള ഭംഗിയുള്ള പൊട്ടുകളുമായി ഈ ജനുസ്സിനെ കാണുന്നു. ഇവയക്ക് നല്ല വളർച്ചാ നിരക്ക് ഉണ്ട്. കേരളത്തിലെ സാഹചര്യവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടതായി കാണുന്നില്ല.

ബീറ്റൽ

കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ബീറ്റൻ ആടുകൾ ജമുനാപാരി കഴിഞ്ഞാൽ വലിപ്പമുള്ളവയാണ്. ഇവയുടെ ജന്മസ്ഥലം ഉത്തരേന്ത്യയാണ്. നീളമുള്ള

ചെവികൾ ഇവയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. താരതമ്യേന രോഗങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധശേഷി ഇവയ്ക്ക് കൂടുതലാണ്.

ജാക്കരാണ്ട

കറുത്ത നിറത്തിൽ തന്നെയുള്ള ജാക്കരാണ്ട ആടുകൾ ഇന്നും ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ജനുസ്സല്ല. എന്നാൽ നീളമുള്ള കാലുകളും ഉയർന്ന പ്രതിരോധശേഷിയും കാരണം ഇവ കർഷകർക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്.

അട്ടപ്പാടി ബ്ലാക്ക്

കേരളത്തിലെ അട്ടപ്പാടി പ്രദേശത്ത് കണ്ടുവരുന്ന അട്ടപ്പാടി ബ്ലാക്ക് ആടുകൾ മാംസാവശ്യത്തിനായി മാത്രം വളർത്തുന്നവയാണ്. കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ഈ ആടുകളുടെ മാംസത്തിന് കൂടുതൽ രുചിയുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഉയർന്ന പ്രത്യുൽപ്പാദന ക്ഷമതയുണ്ടെങ്കിലും മലബാറി ആടുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഇവയ്ക്ക് ശരീരഭാരം കുറവാണ്.

ബാർബാറി

ആഫ്രിക്കയിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഈ ജനുസ്സ് ഇന്ത്യയിൽ വളരെ പ്രചാരത്തിലുള്ള ആടു ജനുസ്സുകളിൽ ഒന്നാണ്. ഇവയുടെ നിറം വെളുപ്പും, അതിൽ ബ്രൗൺ അഥവാ കറുപ്പ് പുള്ളികളും ചേർന്നതാണ്. താരതമ്യേന ഉയരം കുറഞ്ഞ ഈ ആടുകൾ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ സുലഭമാണ്.

ബോയർ ആടുകൾ

ആഫ്രിക്കയിൽ ഉത്ഭവിച്ച് ആസ്ത്രേലിയയിലേക്ക് ഇറക്കുമതി ചെയ്ത ബോയർ ആടുകളെ മാംസത്തിനും, പാലിനും വേണ്ടി വളർത്തുന്നു. വെളുത്ത ശരീരവും ബ്രൗൺ നിറത്തിലുള്ള കഴുത്തും തലയും ഇവയുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്. കേരളത്തിൽ ഇവയെ കൊണ്ടുവന്ന് വളർത്തുന്നുണ്ട്. രോഗപ്രതിരോധശേഷി കുറവായതിനാൽ ബോയർ ആടുകൾ കർഷകർക്ക് പലപ്പോഴും നഷ്ടം വരുത്തുന്നു.

പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ കേരളത്തിലെ കാലാവസ്ഥക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ മലബാറി ആടുകളാണ് നമ്മുടെ സാഹചര്യത്തിൽ വളർത്താൻ ഏറ്റവും നല്ലത്. ഇവയുടെ തെരഞ്ഞെടുത്ത ആടുകൾക്ക് ഉയർന്ന വളർച്ചാ നിരക്ക് ലഭ്യമാണ്. ഈ ജനുസ്സിന്റെ നല്ല ഇനം കുഞ്ഞുങ്ങളേയും, ആടുകളേയും ഇതിന്റെ ജന്മസ്ഥലങ്ങളിൽ അതായത് കോഴിക്കോട്, മലപ്പുറം, കണ്ണൂർ ജില്ലകളിൽ ലഭ്യമാണ്.

പരിപാലനം

സാധാരണയായി ആടുകളുടെ പരിപാലനത്തിനും മൂന്ന് രീതികൾ

- [illegible]

  [illegible]

- [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

കാര്യങ്ങളോ ഉണ്ടാകരുത്. സാധാരണയായി പ്രസവിക്കാറാകുമ്പോൾ തറയിൽ ഉണങ്ങിയ പുല്ലോ, വൈക്കോലോ വിരിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ട്. പ്രസവത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നിന്നും പ്രസവിക്കുന്നതുവരെയുള്ള സമയം ഏകദേശം 6 മണിക്കൂറാണ്.

വേദന തുടങ്ങി ഒന്നുരണ്ട് മണിക്കൂറിനകം പ്രസവം നടക്കും. ഒന്നിൽ കൂടുതൽ കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ 15 മിനിട്ടിന്റെ ഇടവേളയാണ് പൊതുവേയുള്ളത്. പ്രസവം കഴിഞ്ഞ് 4–5 മണിക്കൂറിനകം മറുപിള്ള പുറത്തുവരും. 12 മണിക്കൂറിനിടയിൽ മറുപിള്ള വീണില്ലെങ്കിൽ മൃഗഡോക്ടറുമായി ബന്ധപ്പെടണം. പ്രസവിച്ചയുടനെ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ പൊക്കിൾക്കൊടി രണ്ടിഞ്ച് താഴെ മുറിച്ച് ടിഞ്ചർ പുരട്ടണം. അര മണിക്കൂറിനകം കന്നിപ്പാൽ കുടിപ്പിക്കുകയും വേണം.

പ്രസവിച്ച ഉടനെ തന്നെ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ മൂക്കിലും മുഖത്തും പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മറുപിള്ളയുടെ ഭാഗങ്ങൾ ഉണങ്ങിയ തുണികൊണ്ട് തുടച്ചുകളയണം. ആട്ടിൻകുട്ടികളെ പ്രസവിച്ച ഉടനെത്തന്നെ പിൻകാലുകളിൽതൂക്കി, തല കീഴോട്ടാക്കി മൂന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യം മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ആട്ടിയാൽ അവയുടെ മൂക്കിലും ശ്വസന നാളികളിലും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സ്രവങ്ങളും, ദ്രാവകങ്ങളും ഒഴുക്കി കളയുവാൻ സാധിക്കും. അതിനുശേഷം തള്ളയാടിന്റെ അടുത്ത് കിടത്തിയാൽ അത് ആട്ടിൻകുഞ്ഞുങ്ങളെ നക്കിതുടച്ചു വൃത്തിയാക്കുന്നു.

ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ പരിപാലനം

ആട് വളർത്തലിൽ ഏററവും പ്രധാനം കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന ശ്രദ്ധയാണ്. ഒമ്പത് മാസം കൊണ്ട് പൂർണ്ണവളർച്ചയെത്തിക്കുന്നതാണ് വിജയമന്ത്രം. ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം അവയുടെ തീറ്റയാണ്. ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അധ്യായത്തിൽ ഇത് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെ പരിപാലനത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് അവയുടെ ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിലാണ്. മുതിർന്ന ആടുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന പല പരാദങ്ങളും ചെറിയ ആട്ടിൻകുട്ടികളിൽ മാരകമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ഉരുണ്ട വിരകളും നാട വിരകളും. സമയാസമയങ്ങളിൽ ആട്ടിൻകുട്ടികൾക്ക് വിരമരുന്ന് നൽകേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഇതാണ്.

ഉയർന്ന അന്തരീക്ഷ സാന്ദ്രതയും, തണുപ്പും ആട്ടിൻകുട്ടികളിൽ രോഗമുണ്ടാക്കുന്നു. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ വരാതെ നോക്കലും ആടുവളർത്തലിൽ പ്രാധാന്യമേറിയതാണ്. തണുത്ത കാലാവസ്ഥയിൽ ചൂട് പകരാനായി ബൾബുകൾ ഇട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. കൂടും പരിസരവും

വളരെ ശുചിയായ രീതിയിൽ പരിചരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം, പലപ്പോഴും രോഗാണുബാധകൾ പിടിപെടാറുണ്ട്.

പ്രജനനം

പെണ്ണാടുകൾ പ്രായപൂർത്തിയെത്തുന്നത് ഏഴുമാസം മുതൽ ഒരു വയസ്സ് വരെയാണ്. ഈ പ്രായത്തിൽ ആദ്യമായി ഇണ ചേർക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് ഏകദേശം 15 മുതൽ 18 കിലോ ഭാരം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആടുകളിലെ മദിചക്രം 18 മുതൽ 21 ദിവസങ്ങൾ കൂടുമ്പോഴാണ്. മദിലക്ഷണങ്ങൾ 14 മുതൽ 48 മണിക്കൂർ വരെ ഉണ്ടായിരിക്കും. അഞ്ചുമാസത്തെ ഗർഭകാലത്തിനുശേഷമാണ് ആട് പ്രസവിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ശരാശരി 1-5 കുട്ടികൾ എന്നതാണ് കണക്ക്. ആടുവളർത്തൽ യൂണിറ്റ് തുടങ്ങുമ്പോൾ ആടുകളിൽ പകുതി കറവയുള്ള ആടുകളും കുട്ടികളും ആയിരിക്കണം. ബാക്കി ഒരു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള പ്രസവിക്കാത്ത ആടുകളും ആണാടുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. 20 പെണ്ണാടുകൾക്ക് ഒരു മുട്ടനാട് എന്ന തോത് മതിയാകും. ആണാടുകളെ ആദ്യമായി ഇണചേർക്കാൻ പറ്റിയ പ്രായം 10-12 മാസമാണ്. ഒരു മുട്ടനാടിനെ 6 മുതൽ 8 വർഷം വരെ പ്രജനനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാം. മുട്ടനാടുകളെ പ്രജനനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അവയുടെ തള്ളയുടെ പാലുൽപ്പാദന ശേഷിക്ക് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുണ്ട്. കുറഞ്ഞത് 1.5 കി. ഗ്രാം. പാൽ എങ്കിലും പാലുൽപ്പാദനശേഷിയുള്ള പെണ്ണാടുകളുടെ ഇരട്ടകുട്ടികളിൽ നിന്നായിരിക്കണം മുട്ടനാടുകളെ കഴിവതും തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. ഇറച്ചിക്കായി പരിപാലിക്കാൻ വാങ്ങുന്ന മുട്ടനാടുകൾക്ക് 12 കിലോയിൽ കുറയാതെയുള്ള ശരീരഭാരം ആറുമാസം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ അനിവാര്യമാണ്.

ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഇണചേരൽ കൃത്യമായും ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം ഇങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടികളിൽ കുറഞ്ഞ വളർച്ചാനിരക്ക്, കുറഞ്ഞ രോഗപ്രതിരോധ ശേഷി, കുറഞ്ഞ പ്രജനനക്ഷമത, വന്ധ്യത എന്നീ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടുതലായി കണ്ടുവരുന്നതായി ശാസ്ത്രീയ പഠനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രോഗനിയന്ത്രണം

ആടുവളർത്തൽ രംഗത്തെ പ്രധാന വെല്ലുവിളികൾ ആടുകൾ കൂട്ടത്തോടെ ചത്തുപോവുക, വയറിളക്കം പോലെയുള്ള രോഗങ്ങൾ, ഉരുണ്ടവിര, നാടവിര തുടങ്ങിയവയാണ്. കൃത്യമായ പരിചരണവും വൃത്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവയൊക്കെ പരിഹരിക്കാം. ആടുകൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രശ്നകാരിയായത് ശ്വസനേന്ദ്രിയ രോഗങ്ങളാണ്. ടെറ്റനസ്, കുളമ്പുരോഗം, കുരലടപ്പൻ എന്നീ രോഗങ്ങൾക്കെതിരായും ആടുകളെ കുത്തിവെപ്പിക്കണം. മാസത്തോറും ഇടവിട്ട് 6 മാസം തുടർച്ചയായി വിരമരുന്നും നൽക

809148

ണം. ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചക്ക് പോഷകമൂല്യമുള്ള തീറ്റ, പച്ചപ്പുല്ല്, വിറ്റാമിൻ, ധാതുലവണമിശ്രിതം എന്നിവയും അനിവാര്യമാണ്.

കൃത്യമായ ശാസ്ത്രീയ പരിചരണവും പരിപാലനവുമുണ്ടെങ്കിൽ ആടുവളർത്തൽ വളരെ ആദായകരമായ ഒരു സ്വയംതൊഴിൽ സംരംഭമാണ്.

ആടുകളിലെ പ്രത്യുൽപ്പാദനം

ആടുവളർത്തലിലെ ലാഭം അവയുടെ പ്രത്യുൽപ്പാദന ക്ഷമതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആടുകൾ ഏകദേശം 240-290 ദിവസം (8-9.5) പ്രായമാകുമ്പോൾ തന്നെ മദിലക്ഷണം പ്രകടമാക്കുന്നു. പോഷകാഹാരക്കുറവുമൂലമോ, പരാദരോഗങ്ങളോ കൊണ്ട് വളർച്ച ഉത്തമമല്ലാത്ത പെണ്ണാടുകൾ മദിലക്ഷണം പ്രകടമാക്കുന്നതിന് താമസം നേരിടുന്നു. ഏകദേശം 3-5 ആഴ്ചയോളം വർദ്ധിച്ച അളവിൽ പോഷകാഹാരങ്ങൾ നൽകുന്നതുമൂലം ആടുകൾ ഉടൻതന്നെ മദിലക്ഷണങ്ങൾ കാണിക്കുകയും കൂടാതെ ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യത ഏകദേശം 40 ശതമാനത്തോളം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ആടുകൾ 4-ാം മാസത്തിൽ തന്നെ മദിലക്ഷണം പ്രകടമാക്കുന്നു. പക്ഷെ ഒരു വയസ്സ് പൂർത്തിയായവയും 15 കി. ഗ്രാം. ശരീരഭാരമുള്ളതും ആയ പെണ്ണാടുകളെയാണ് ഇണ ചേർക്കുവാൻ യോജ്യമായത്. ആദ്യത്തെ 2,3 മദികളിൽ അണ്ഡവിസർജ്ജനം നടക്കാതിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ എണ്ണം കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നതുമൂലം, അവ ഇണചേർക്കുവാൻ അനുയോജ്യമല്ല. ആടുകൾക്ക് 3-6 വയസ്സ് വരെയുള്ള കാലയളവിൽ ആണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ കുട്ടികളെ ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യത. പ്രായം കുറഞ്ഞ ആടുകളിലും പ്രായമേറിയവയിലും ഒരു പ്രസവത്തിലെ കുട്ടികളുടെ എണ്ണം കുറവായിരിക്കും. ജമുനാപാരി ആടുകളെ അപേക്ഷിച്ച് മലബാറി ഇനത്തിൽ പെടുന്ന ആടുകൾക്ക് സാധാരണയായി ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ കുട്ടികളെ ലഭിക്കാറുണ്ട്. മറ്റ് ഇനത്തിൽപ്പെടുന്ന ആടുകളുമായി ഇണചേർക്കുന്നതുമൂലം (ബാഹ്യ പ്രജനനം) കൂടുതൽ കുട്ടികളെ ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യതയേറുന്നു.

മദിചക്രം

ആടുകളിൽ മദിചക്രം 17-24 ദിവസം (21 ദിവസം) ഇടവിട്ട് കണ്ടുവരുന്നു. മദി ഏകദേശം 20-48 മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിൽക്കും. അണ്ഡവിസർജ്ജനം മദിയുടെ ആരംഭത്തിൽ നിന്നും 12-36 മണിക്കൂർ ശേഷമായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. ആയതിനാൽ മദിയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ (രണ്ടാം ദിവസം) ഇണ ചേർക്കുന്നതിനായിരിക്കും കൂടുതൽ ഉത്തമം. മദി രണ്ടു ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ നീണ്ടു നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, 12 മണിക്കൂറിനകം ഒന്നുകൂടി ഇണചേർക്കുന്നത് അനുയോജ്യമായിരിക്കും.

AGRICULTURAL UNIVER... CENTRAL

ആടുകൾ സാധാരണയായി സെപ്തംബർ-ഒക്ടോബർ മാസത്തിലും മെയ്-ജൂൺ മാസങ്ങളിലും മദിലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്നു. മുട്ടനാടിന്റെ സാമീപ്യം മദിലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്നതിനും, കൂടാതെ അണ്ഡ വിസർജ്ജനത്തെയും സ്വാധീനിക്കുന്നു. കൃത്രിമ ബീജദാനം നടത്തുന്ന ഫാമുകളിൽ മുട്ടനാടിന്റെ ഗന്ധമുള്ള തുണി ആടുകളിലെ മദിലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്നതിന് സഹായകമാണ്. മുട്ടനാടിന്റെ ശരീരത്തിലെ ഫെറോമോൺ എന്നയിനം രാസവസ്തുക്കളാണ് ഇതിന് കാരണം.

മദിലക്ഷണങ്ങൾ

1. ഇടവിട്ടുള്ള കരച്ചിൽ
2. തീറ്റ കുറയുക.
3. കറവയുള്ള ആടുകളിൽ പാലിന്റെ അളവ് കുറയുക.
4. വാൽ പല വശങ്ങളിലേക്കായി നിരന്തരം ആട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുട്ടനാടിന്റെ അടുത്തുനിർത്തിയാൽ വാലാട്ടൽ വളരെ പ്രകടമാകുന്നതായി കാണാം. കൂടാതെ മദിയുള്ള ആടുകൾ മുട്ടനാടിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുവാനുള്ള വ്യഗ്രത കാണിക്കുകയും മുട്ടനെ സ്വന്തം പുറത്ത് കയറുന്നതിന് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
5. മദിയുള്ള ആടുകളുടെ ഈറ്റം തടിച്ചുവീർത്തിരിക്കും. ഈറ്റത്തിന്റെ ശ്ലേഷ്മസ്തരം കൂടുതൽ ചുവക്കുകയും ഈറ്റത്തിൽ നിന്നും വഴുവഴുപ്പുള്ള ദ്രാവകം ഒഴുകുന്നതായും കാണപ്പെടുന്നു.
6. മദിയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ ഇവ മറ്റു ആടുകളുടെ പുറത്തു കയറുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ മദിയുടെ അവസാനഘട്ടമാകുമ്പോൾ മറ്റ് ആടുകളേയോ, മുട്ടനാടിനെയോ പുറത്തുകയറാൻ അനുവദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മദിലക്ഷണം കാണിക്കുന്ന ആടിനെ മദിലക്ഷണം ആരംഭിച്ച് 18-24 മണിക്കൂറിൽ ഇണചേർക്കുകയോ കൃത്രിമ ബീജദാനത്തിന് വിധേയമാക്കുകയോ ചെയ്യാം. കൃത്രിമ ബീജദാനത്തിന് ദ്രവനൈട്രജനിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ബീജമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പശുക്കളിലെ കൃത്രിമ ബീജദാനത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി സ്പെക്കുലം ഉപയോഗിച്ച് യോനീനാളം തുറന്ന ശേഷം ഗർഭാശയ മുഖത്തോ, ഗർഭാശയത്തിനുള്ളിലോ ബീജം നിക്ഷേപിക്കുന്നു. പെല്ലറ്റ് രൂപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ബീജം ദ്രാവക രൂപത്തിലാക്കിയശേഷം സിറിഞ്ച് ഘടിപ്പിച്ച പിപ്പറ്റ് ഉപയോഗിച്ചും കൃത്രിമ ബീജദാനം നടത്താം. എന്നാൽ മുട്ടനാടിനെ ഉപയോഗിച്ചുള്ള ഇണചേർക്കൽ ഗർഭധാരണത്തിന് കൂടുതൽ സാധ്യത നൽകുന്നു.

ഗർഭധാരണം നടന്ന ആടുകളിൽ പിന്നീട് മദിലക്ഷണം ഉണ്ടാകാറില്ല. രണ്ടു മാസത്തിലേറെ പ്രായമേറിയ ഗർഭാവസ്ഥ ആടുകളുടെ വയറിൽ കൈകൊണ്ടമർത്തി നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്. മലദ്വാരത്തിൽക്കൂടി വിരൽ കടത്തിയും ആടുകളുടെ ഗർഭനിർണ്ണയം സാധ്യമാണ്. അൾട്രാസൗണ്ട് ഉപയോഗിച്ച് 30 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ഗർഭനിർണ്ണയം സാധ്യമാണെങ്കിൽ തന്നെയും ഇതിനുള്ള പരിചയസമ്പന്നതയും ഉപകരണത്തിന്റെ വിലയും മൂലം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിന് കാലതാമസം നേരിടുന്നു.

ചെനയുള്ള ആടുകൾക്ക് പ്രത്യേക ഭക്ഷണവും പരിചരണവും ആവശ്യമാണ്. കുട്ടികളുടെ എണ്ണമനുരിച്ച് ആവശ്യത്തിന് തള്ളയാടിന് ഭക്ഷണം ലഭ്യമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ പ്രസവശേഷം അവയ്ക്ക് രോഗങ്ങൾ പിടിപെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കൂടാതെ ആടുകൾ തമ്മിൽ കുത്തുകൂടുകയോ നായകൾ ഓടിക്കുകയോ മറ്റോ ചെയ്താൽ ഗർഭപാത്രത്തിന് പല തകരാറുകൾ സംഭവിക്കാറുണ്ട്. ആടുകളിൽ ഗർഭാശയം തിരിയുക, ഗർഭമലസുക തുടങ്ങിയവ ഇതുമൂലം സംഭവിക്കാറുണ്ട്.

ആടുകളുടെ ഗർഭകാലം 150 ദിവസമാണ്. ഗർഭകാലം തികയാതെ പ്രസവിക്കുന്നതും നേരത്തെത്തന്നെ കുട്ടി മരിച്ചശേഷം ഗർഭകാലം മുഴുവൻ അതിനെ ഗർഭാശയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും ആടുകളിൽ കാണപ്പെടാറുണ്ട്. ഗർഭകാലത്ത് യോനീനാളത്തിലൂടെ ചോരയോ, തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള ദ്രാവകമോ കണ്ടാൽ ഗർഭത്തിനുണ്ടാകുന്ന തകരാറായി സംശയിക്കേണ്ടതാണ്.

ആടുകളിൽ ഗർഭാശയത്തിൽ കുട്ടിയില്ലാത്ത കപടഗർഭവും കണ്ടുവരാറുണ്ട്. ഇവ പ്രസവലക്ഷണങ്ങൾ കാണിക്കുകയും കഞ്ഞിവെള്ളം പോലെ കൊഴുത്ത ദ്രവവും വെളുത്ത നേർത്ത പാടയും ഗർഭാശയത്തിൽ നിന്നും പുറംതള്ളുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇത് പ്രസവ വൈഷമ്യമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നാലും വെറ്ററിനറി ഡോക്ടറുടെ പരിശോധനയിലൂടെ രോഗനിർണ്ണയം സാധ്യമാണ്.

ഒരേ ഫാമിൽ തന്നെ കൂടുതൽ ഗർഭമലസൽ കണ്ടാൽ അത് സത്വരശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു. ഇതിനു കൃത്യമായ രോഗനിർണ്ണയവും ചികിത്സയും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

പ്രസവം

പ്രസവമടുക്കുമ്പോൾ ആടുകൾ പലവിധത്തിലുള്ള അസ്വസ്ഥതകൾ പ്രകടമാക്കുന്നു. തീറ്റയെടുക്കാതിരിക്കുക, ഈറ്റം തടിച്ചുകാണുക, വാലിന്റെ മേൽഭാഗത്തിനിരുവശവും വളരെ മൃദുവായും കുഴിഞ്ഞും കാണ

പ്പെടുക, ഈറ്റത്തിൽ നിന്നും കൊഴുത്ത ദ്രാവകം ഒഴുകിവരിക, അകിട് വീർത്തുകാണുക തുടങ്ങിയവ കണ്ടാൽ അവ പ്രസവമടുത്തതായി കണക്കാക്കാം.

പ്രസവത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ആടുകൾ നിൽക്കുമെങ്കിലും കുട്ടി പുറത്തുവരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ശക്തിയായി മുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. കുട്ടി വരുന്നതിന് മുന്നോടിയായി പ്ലാസന്റയുടെ സ്തരങ്ങൾ ബലൂൺപോലെ വീർത്തുകാണുകയും അവ പൊട്ടി കൊഴുപ്പുള്ളതും ചോര കലർന്നതുമായ ദ്രവങ്ങൾ ഒഴുകിയും കാണപ്പെടുന്നു. കുട്ടിയുടെ കാലിന്റെ അറ്റമാണ് ആദ്യം ദൃശ്യമാകുക. പ്രസവം പലപ്പോഴും 15-30 മിനിറ്റിനകം സംഭവിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ പ്ലാസന്റയുടെ സഞ്ചി പൊട്ടിയതിനുശേഷം അര മണിക്കൂറിലധികം കഴിഞ്ഞ് പ്രസവം നടക്കുന്നില്ലെങ്കിലോ, പ്രസവലക്ഷണങ്ങൾ കാണിച്ച് രണ്ടുമണിക്കൂറിലധികം കഴിഞ്ഞ് കുട്ടിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ പുറത്ത് ദൃശ്യമാകുന്നില്ലെങ്കിലോ ഡോക്ടറുടെ സേവനം തേടേണ്ടതാണ്. ചിലപ്പോൾ രണ്ടുകുട്ടികളുടേയും ശരീരഭാഗങ്ങൾ യോനീനാളത്തിൽ ഒരേ സമയത്ത് പ്രവേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രസവവൈഷമ്യങ്ങൾ നേരിടാറുണ്ട്. പ്രസവശേഷം 6 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മറുപിള്ളയും പ്രസവിച്ചു പോകാറുണ്ട്. ഗർഭകാലം പൂർത്തിയാകാതെ പ്രസവിക്കുക, ഗർഭാശയരോഗം മൂലവും മറുപിള്ള പ്രസവിക്കാതിരിക്കാറുണ്ട്. പ്രസവിച്ച് 24 മണിക്കൂറിന് ശേഷം മറുപിള്ള പോകാതിരിക്കുക, ഗർഭാശയം തള്ളിവരിക, പ്രസവിച്ച ആട് തീറ്റ എടുക്കാതിരിക്കുകയും, കുഴഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുക തുടങ്ങിയവ ഡോക്ടറുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തേണ്ടതും ചികിത്സ നേടേണ്ടതും ആണ്.

ഗർഭാശയം പലപ്പോഴും തിരിഞ്ഞുപോയാൽ പ്രസവം നടക്കാതിരിക്കുകയും കുട്ടി ഗർഭത്തിൽ തന്നെ മരിച്ചുപോവുകയോ, ഗർഭപാത്രത്തിന് പൊട്ടൽ സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഗർഭസ്ഥശിശുവിനുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ മൂലമോ ഗർഭാശയമുഖം ശരിയായി വികസിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ പ്രസവവൈഷമ്യം നേരിടാറുണ്ട്.

കുട്ടി ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ പൊക്കിൾക്കൊടി നൂൽകൊണ്ട് ബന്ധിച്ച് അണുനാശിനി (ടിങ്ചർ അയഡിൻ) പുരട്ടുന്നത് ആവശ്യമാണ്. പൊക്കിൾക്കൊടിയിലെ അണുബാധ, വയറിക്കം, കൈകാൽ മുട്ടുകളിലെ നീര്, ടെറ്റനസ് എന്നീ രോഗങ്ങൾക്ക് കാരണമാകാറുണ്ട്.

ആടുകളിലെ രോഗങ്ങളും, നിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളും

ആടുകളിൽ സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്ന രോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ നിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളെ ക്കുറിച്ചും അടിസ്ഥാനപരമായ അറി

വുകൾ ആടുവളർത്തലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ പ്രധാനമാണ്. അടിക്കടിയുണ്ടാകുന്ന അസുഖങ്ങൾ മൂലം ധാരാളം ആടു ഫാമുകൾ നഷ്ടത്തിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തുന്നത് സാധാരണമാണ്. അതിനാൽ തന്നെ ആടുകളിലെ രോഗനിയന്ത്രണം അതീവ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രീയ പരിപാലനമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നതിലൂടെ രോഗനിയന്ത്രണം ഒരു പരിധിവരെ സാധ്യമാകുന്നതായി കാണാം. കാലാകാലങ്ങളിൽ വിരബാധക്കെതിരെ മരുന്നുനൽകുക, ബാഹ്യപരാദങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുക, പ്രതിരോധ കുത്തിവെയ്പുകൾ കൃത്യസമയങ്ങളിൽ നൽകുക, ആവശ്യമായ പോഷക ഘടകങ്ങൾ ഭക്ഷണത്തിൽ ഉറപ്പ് വരുത്തുക, വൃത്തിയുള്ള കൂടും പരിസരങ്ങളും നൽകുക, എന്നിവ വഴി ആടുകളിലെ രോഗബാധാ നിരക്ക് ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കാനാകും.

ആടുകളിലെ രോഗബാധ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ കണ്ടെത്തി, കൃത്യമായ ചികിത്സ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത് രോഗം മൂലമുള്ള നഷ്ടങ്ങൾ ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കുന്നതിന് സഹായകരമാകും. അതിനാൽ തന്നെ ആടുകളിലെ വിവിധ രോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും, നിയന്ത്രണമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചില അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

ആരോഗ്യമുള്ള ആടുകളുടെ സ്വാഭാവിക ശരീരോഷ്മാവ് 39-40.5 ഡിഗ്രി സെൽഷ്യസും, നാഡിമിടിപ്പ് മിനിറ്റിൽ 70-80 ഉം, ശ്വസനനിരക്ക് മിനിറ്റിൽ 12-20 ഉം ആണ്. ഇവയിലുള്ള വ്യതിയാനം രോഗലക്ഷണമായേക്കാം. അതുപോലെ തന്നെ വിശപ്പില്ലായ്മ, കിതപ്പ്, വയർ സ്തംഭനം, വയറിളക്കം, ക്ഷീണം/ഉണർവ്വില്ലായ്മ, അയവെട്ടാതിരിക്കൽ, രോമം എണീറ്റു നിൽക്കൽ, കണ്ണുകൾക്ക് നിറവ്യത്യാസം, മൂക്കൊലിപ്പ്, വായിൽ നിന്നും ഉമിനീർ പുറത്തേക്കൊഴുകൽ എന്നിവ ആടുകളിലെ രോഗലക്ഷണങ്ങളാണ്. രോഗലക്ഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടാലുടൻ അവയെ ആരോഗ്യമുള്ള ആടുകളിൽ നിന്ന് മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. തുടർന്ന് വിദഗ്ദോപദേശ പ്രകാരം ശരിയായ ചികിത്സ ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതാണ്.

ആടുകളിലെ പ്രധാന സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ

ആടുവസന്ത

പശുക്കളിലെ കാലിവസന്ത രോഗത്തിനു കാരണമാകുന്ന വൈറസിന്റെ ഇനത്തിൽ പെട്ട രോഗാണുക്കളാണ് ആടുവസന്തക്കു ഹേതുവാകുന്നത്. വായു, വെള്ളം എന്നിവയിലൂടെയാണ് രോഗാണു ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. മൂക്കൊലിപ്പ്, ശ്വാസതടസ്സം, വയറിളക്കം, കണ്ണുദീനം,

ന്യുമോണിയ എന്നിവയാണ് പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ. ഗർഭം അലസൽ സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്നു. ചുണ്ട്, നാവ്, മോണ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വ്രണങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നു. പാർശ്വ അണുബാധ മൂലം മരണം സംഭവിക്കാറുണ്ട്. ഇതൊഴിവാക്കാൻ ആന്റിബയോട്ടിക്കുകളും, മറ്റു അനുബന്ധ ചികിത്സകളും ഉറപ്പു വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ രോഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഫലപ്രദമായ വാക്സിനുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ആടുകളിലെ ഉൽപ്പാദന നഷ്ടത്തിന് മുഖ്യകാരണമാകുന്ന ഈ രോഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് നിർദ്ദിഷ്ട സമയത്ത് കൃത്യമായി പ്രതിരോധ കുത്തിവെയ്പ് നൽകേണ്ടതാണ്.

കുളമ്പുവീക്കം

പശുക്കളിലും, ആടുകളിലും, പന്നികളിലും രോഗമുണ്ടാക്കുന്നത് ഒരേയിനം വൈറസുകൾ തന്നെയാണ്. വായിലും, നാക്കിലും, കുളമ്പിലും വ്രണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ് പ്രധാന ലക്ഷണം. വിശപ്പില്ലായ്മ, ഉയർന്ന പനി, നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട്, വായിൽ നിന്നും ഉമിനീർ ധാരയായി സ്രവിക്കൽ എന്നിവ രോഗലക്ഷണങ്ങളാണ്. അണുനാശിനി ഉപയോഗിച്ച് വ്രണങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കിയ ശേഷം ആന്റിസെപ്റ്റിക് മരുന്നുകൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. ബോറിക് ആസിഡ് തേനിലോ, ഗ്ലിസറിനിലോ, പഴത്തിലോ ചേർത്ത് വായ്ക്കകത്തെ വ്രണങ്ങളിലും, കോൾട്ടാർ ലോഷനിൽ ചേർത്ത് കുളമ്പുകളിലും പുരട്ടാവുന്നതാണ്. കൃത്യസമയങ്ങളിൽ പ്രതിരോധ കുത്തിവെയ്പ് നൽകുക വഴി രോഗം നിയന്ത്രിക്കാവുന്നതാണ്.

അടപ്പൻ (ആന്ത്രാക്സ്)

ബാസില്ലസ് ആന്ത്രാസിസ് എന്ന ബാക്ടീരിയയാണ് രോഗകാരി. അതിശക്തമായ പനിയും, പെട്ടെന്നുള്ള മരണവുമാണ് രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ. അതിനാൽ തന്നെ പലപ്പോഴും ചികിത്സ ലഭ്യമാക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. ചത്ത മൃഗങ്ങളുടെ ബാഹ്യരന്ധ്രങ്ങളിലൂടെ കട്ടപിടിക്കാത്ത രക്തം ഒഴുകുന്നതായി കാണാം. അടപ്പൻ രോഗം സംശയിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം പരിശോധന നടത്തുകയോ, തൊലി നീക്കം ചെയ്യുകയോ പാടില്ല. അടപ്പൻ രോഗം മനുഷ്യരിലേക്ക് പടരാമെന്നതിനാൽ ചത്ത മൃഗങ്ങളെ അതീവ ശ്രദ്ധയോടെ വേണം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ. ചത്ത മൃഗങ്ങളെ ധാരാളം കുമ്മായം വിതറിയ ആഴത്തിലുള്ള കുഴികളിൽ വേണം കുഴിച്ചുമൂടാൻ. രോഗം പടർന്നുപിടിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ എല്ലാ ആടുകൾക്കും പ്രതിരോധ കുത്തിവെയ്പ് ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതാണ്.

ബ്രൂസല്ലോസിസ്

ആടുകളിൽ ബ്രൂസല്ല മെലിട്ടെൻസിസ് എന്ന ബാക്ടീരിയയാണ് ഈ രോഗത്തിന് കാരണമാകുന്നത്. വന്ധ്യത, ഗർഭമലസൽ, മുട്ടനാടുകളിൽ വൃഷണങ്ങളുടെ വീക്കം എന്നിവ രോഗലക്ഷണങ്ങളാണ്. ഗർഭകാലത്തിലെ അവസാന 2 മാസങ്ങളിലാണ് ഗർഭമലസൽ കണ്ടുവരുന്നത്. ആടുകളിൽ ക്രമാതീതമായ ഗർഭമലസൽ കണ്ടാൽ അത് ബ്രൂസല്ലോസിസ് രോഗമാകാനാണ് സാധ്യത. രോഗനിർണ്ണയ പരിശോധനകൾ നടത്തി രോഗമുള്ള ആടുകളെ ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യരിലേക്ക് പകരാമെന്നതിനാൽ ഗർഭമലസിയ ആടുകളേയും, ചാപിള്ളയേയും, മറുപിള്ളയേയും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ശ്രദ്ധയോടെ വേണം.

ടെറ്റനസ്

ക്ലോസ്ട്രിഡിയം ഇനത്തിൽ പെട്ട ബാക്ടീരിയയാണ് രോഗഹേതു. ആടുകളിലും, കുതിരകളിലും ടെറ്റനസ് രോഗം അതീവ മാരകമാണ്. ആഴമുള്ള മുറിവുകളിലൂടേയും, പൊക്കിൾ കൊടിയിലൂടെയുമാണ് രോഗാണു സാധാരണയായി ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. വിറയൽ, പേശികളുടെ മരവിപ്പ്, വായ് തുറക്കാനാവാതെ താടിയിലെ പേശികൾ ഉറച്ചിരിക്കുക, കൈകാലുകൾ മടക്കാനാവാതെ ദൃഢമായി നിൽക്കുക എന്നിവയാണ് ലക്ഷണങ്ങൾ. ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ആടുകളിലെ മുറിവുകൾ ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ടെറ്റനസ് ടോക്സോയ്ഡ് കുത്തിവെയ്പ് നൽകേണ്ടതാണ്. ആട്ടിൻ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പൊക്കിൾക്കൊടി ടിഞ്ചർ അയഡിൻ ഉപയോഗിച്ച് വൃത്തിയാക്കേണ്ടതാണ്. ഗർഭിണികളിൽ പ്രസവത്തിന് മൂന്നാഴ്ച മുമ്പ് ടി. ടി. കുത്തിവെയ്പ് നൽകുന്നത് ആട്ടിൻകുട്ടികളിൽ പ്രതിരോധ ശേഷി വളരുവാൻ സഹായകമാണ്.

കുരലടപ്പൻ

പാസ്ചുറെല്ല ഇനത്തിൽ പെട്ട ബാക്ടീരിയകളാണ് രോഗകാരണം. അടപ്പൻ, കുരലടപ്പൻ എന്നീ രോഗങ്ങൾ കന്നുകാലികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ആടുകളിൽ അത്ര സാധാരണമല്ല. എങ്കിലും കന്നുകാലികളിൽ നിന്നും ഇവ ആടുകളിലേക്ക് പടരാവുന്നതാണ്. ഉയർന്ന ശരീരോഷ്മാവ്, താടിയിലും കഴുത്തിലും, മുഖത്തും നീർക്കെട്ട്, മൂക്കൊലിപ്പ്, ശ്വാസതടസ്സം എന്നിവ കുരലടപ്പൻ രോഗത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങളാണ്. രോഗലക്ഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടാലുടനെ വിദഗ്ധ ചികിത്സ ലഭ്യമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാലവർഷത്തിനു മുമ്പായി പ്രതിരോധ കുത്തിവെയ്പ് നൽകുന്നത് രോഗബാധാ നിരക്ക് ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ആടുവസൂരി

ഇതൊരു വൈറസ് രോഗമാണ്. പെണ്ണാടുകളിൽ മുലക്കാമ്പിലും, അകിട്ടിലും, പുണ്ണുകളും വ്രണങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഈ രോഗം ആടുകൾക്കിടയിൽ പെട്ടെന്ന് പടർന്നുപിടിക്കുന്നു. രോഗം വന്ന ആടുകളുടെ മുലക്കാമ്പിൽ നിന്നും പാൽകുടിക്കുന്ന ആട്ടിൻകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചുണ്ട്, നാക്ക്, വായ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്ക് വ്രണങ്ങൾ പകരുന്നതായി കാണാം. പൊട്ടാസിയം പെർമാംഗനേറ്റ് പോലുള്ള അണുനാശിനികൾ ഉപയോഗിച്ച് വ്രണങ്ങൾ കഴുകി ബോറിക് ആസിഡ് ഓയിന്റ്മെന്റ് പുരട്ടാവുന്നതാണ്. പാർശ്വ അണുബാധ ഒഴിവാക്കാൻ ആന്റിബയോട്ടിക്കുകളുടെ ഉപയോഗവും പലപ്പോഴും അനിവാര്യമാണ്.

ലസികാഗ്രന്ഥികളിലെ പഴുപ്പ് (കേസിയസ് ലിംഫാഡിനൈറ്റിസ്)

ശരീരത്തിലെ ലസികാ ഗ്രന്ഥികൾ അണുബാധ മൂലം പഴുത്ത് വലുതാവുന്നതാണ് പ്രധാന ലക്ഷണം. തൊലിക്കടിയിലുള്ള ലസികാ ഗ്രന്ഥികൾ ഉരുണ്ട് വലുതാവുകയും, ചിലപ്പോൾ പൊട്ടി പഴുപ്പ് പുറത്തേക്കൊഴുകി വരികയും ചെയ്യുന്നു. പഴുപ്പ് മുഴുവനായി പിഴിഞ്ഞ് കളഞ്ഞ് ടിഞ്ചർ അയഡിൻ ഉപയോഗിച്ച് വൃത്തിയാക്കി, മുറിവ് ഉണങ്ങുന്നതുവരെ ഓയിന്റ്മെന്റ് പുരട്ടി ചികിത്സിക്കേണ്ടതാണ്.

വായിൽപുണ്ണ്

വായ്ക്കു ചുറ്റും, ചുണ്ടിലും, മൂക്കിന്റെ അഗ്രത്തും പൊറ്റകളും, വ്രണങ്ങളും കാണുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സർവ്വസാധാരണമായികണ്ടുവരുന്ന രോഗമാണ് ഇത്. തീറ്റയെടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിടുന്നതിനാൽ രോഗലക്ഷണങ്ങളുള്ള ആടുകൾ വളരെ പെട്ടെന്ന് ക്ഷീണിക്കുന്നു. അണുനാശിനികളും, ബോറിക് ആസിഡ് ഓയിന്റ്മെന്റും ഉപയോഗിച്ച് ചികിത്സിക്കാവുന്നതാണ്.

പാരാക്ഷയം (ജോണിസ് ഡിസീസ്)

മൈക്കോ ബാക്ടീരിയം പാരാ ട്യൂബർക്കുലോസിസ് എന്ന ഒരിനം ബാക്ടീരിയയാണ് രോഗ കാരണം. വയറിളക്കം, ക്ഷീണം, ശരീരം ശോഷിക്കൽ എന്നിവയാണ് പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ. വർഷത്തിലൊരിക്കൽ എല്ലാ ആടുകളേയും ജോണിൻ രോഗനിർണ്ണയ പരിശോധനക്കു വിധേയമാക്കി രോഗമുള്ളവയെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്.

ക്ഷയം

കന്നുകാലികളിൽ നിന്നും ആടുകളിലേക്ക് പടരുന്ന ബാക്ടീരിയ

രോഗമാണിത്. മനുഷ്യരിലേക്കും പടരാമെന്നതിനാൽ ക്ഷയരോഗ നിർണ്ണയം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ക്ഷീണം, ശരീരം ശോഷിക്കൽ, ചുമ, ശ്വാസം മുട്ടൽ എന്നിവയാണ് പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ. പലപ്പോഴും രോഗ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടമല്ലാത്തതിനാൽ വിവിധ പരിശോധനകളിലൂടെ രോഗബാധയുള്ള ആടുകളെ കണ്ടെത്തി അവയെ നശിപ്പിച്ചുകളയേണ്ടതാണ്. ക്ഷയം, പാരാക്ഷയം എന്നീ രോഗങ്ങൾ ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കുന്നത് പ്രായോഗികമല്ല.

കുടൽ വിഷബാധ (എന്ററോ ടോക്സീമിയ)

ക്ലോസ്ട്രിഡിയം ഇനത്തിൽ പെട്ട ബാക്ടീരിയകളാണ് രോഗഹേതു. മലിനമായ ആഹാരം, വെള്ളം ഇവ വഴി രോഗം പടരുന്നു. രോഗാണുക്കൾ ശരീരത്തിലെത്തി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന വിഷം രോഗത്തിനു കാരണമാകുന്നു. ഉയർന്ന മരണനിരക്ക്, വയറിളക്കം, വിറയൽ, ക്ഷീണം എന്നിവ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. പ്രതിരോധ കുത്തിവെയ്പുകൾ ലഭ്യമാണ്.

അകിടുവീക്കം

ആടുകളിലെ പ്രധാന ഒരു രോഗമാണ് അകിടുവീക്കം. പശുക്കളിലെ അകിടുവീക്കത്തിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി കൂടുതൽ മാരകമായ രീതിയിലാണ് ആടുകളിൽ രോഗം കണ്ടുവരുന്നത്.

അകിടിനകത്ത് അണുബാധയേൽക്കുന്നതാണ് അകിടുവീക്കത്തിന് കാരണം. മുലക്കാമ്പ് വഴിയോ, കുളമ്പ് രോഗത്തിലെയോ ആടുവസൂരിയിലേയോ വ്രണങ്ങളിലൂടെയും അണുബാധ ഉണ്ടാകുന്നു. വൃത്തിഹീനമായ ആട്ടിൻകൂടും പരിസരങ്ങളുമാണ് അകിടുവീക്കത്തിന് പ്രധാന കാരണം. പാലുൽപ്പാദനത്തിൽ ഗണ്യമായ കുറവ്, അകിട്ടിൽ വീക്കവും, വേദനയും, പാലിന്റെ ഘടനയിൽ മാറ്റം, ഉയർന്ന ശരീരതാപനില എന്നിവ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. പാലിൽ ചിലപ്പോൾ ചെറിയ കട്ടകൾ കാണാറുണ്ട്. ചില അവസരത്തിൽ പാൽ പിരിഞ്ഞ രൂപത്തിലോ, ജലരൂപത്തിലോ കാണുന്നു. രോഗലക്ഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടാലുടൻ വിദഗ്ധ ചികിത്സ ഉറപ്പു വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ചികിത്സ വൈകുന്നത് ചിലപ്പോൾ സ്ഥിരമായ ഉൽപ്പാദന നഷടത്തിനോ, ജീവഹാനിക്കോ ഇടവരുത്തും.

സാംക്രമിക ന്യൂമോണിയ (സി. സി. പി. പി.)

ആടുകളുടെ ശ്വാസകോശത്തെ ബാധിക്കുന്ന സാംക്രമിക രോഗമാണിത്. മൈക്കോപ്ലാസ്മ ഇനത്തിൽ പ്പെട്ട രോഗാണുക്കളാണ് രോഗകാരണം. ഉയർന്ന മരണനിരക്ക് രോഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. മൂക്കൊലിപ്പ്, ചുമ, ശരീരം ശോഷിക്കൽ, ശ്വാസം മുട്ടൽ എന്നിവയാണ് പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ. ചികിത്സ ഫലപ്രദമല്ല.

നീലനാക്ക് (ബ്ലൂ ടംഗ്)

തമിഴ്നാട്, കർണ്ണാടക സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ രോഗം വ്യാപകമായി കണ്ടുവരുന്നു. ഉയർന്ന പനി, മൂക്കൊലിപ്പ്, വായിൽനിന്നും ഉമിനീർ സ്രവിക്കുക, പൊറ്റ കെട്ടിയ മുക്ക്, മോണപഴുപ്പ്, കരുവാളിച്ച് നീല നിറമായ നാക്ക്, തീറ്റയെടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട്, കാലിൽ കുളമ്പുകൾക്ക് മുകളിലായി വ്രണങ്ങൾ എന്നിവ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങളാണ്. പാർശ്വ അണുബാധ തടയാൻ ആന്റിബയോട്ടിക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ രോഗത്തിന്റെ പ്രതിരോധകുത്തിവെയ്പുകൾ ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല.

ആടുകളിലെ വിവിധ പരാദരോഗങ്ങൾ

പരാദബാധകളെ പൊതുവായി ആന്തരിക പരാദബാധ, ബാഹ്യ പരാദബാധ എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കാം. ശരീരത്തനകത്തു കടന്ന് ആടുകളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് പോഷകങ്ങളും, രക്തവും ഊറ്റി ജീവിക്കുന്നവയാണ് ആന്തരിക പരാദങ്ങൾ. കുടലിനകത്തും വയററിലെ അറകളിലും, കരൾ, ശ്വാസകോശം, രക്തം എന്നിവയിലുമാണ് ഇവ മുഖ്യമായും കാണുന്നത്. വിവിധയിനം വിരബാധകളും, പ്രോട്ടോസോവ മൂലമുണ്ടാകുന്ന രക്താതിസാരവും ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ദഹനേന്ദ്രിയ വ്യൂഹത്തെ ബാധിക്കുന്ന വിവിധ വിരബാധകൾ, മലബന്ധവും, വയറിളക്കവും, രക്താതിസാരവും, ശരീര ശോഷണവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. വിളർച്ച, ക്ഷീണം, ശരീരം ശോഷിക്കൽ, നീർക്കെട്ട്, ഉന്തിയ വയർ, രോമം കൊഴിച്ചിൽ എന്നിവ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. ജനിച്ച് ആദ്യമാസം മുതൽ ആറുമാസം പ്രായമാകുന്നതു വരെ കൃത്യമായ ഇടവേളകളിൽ ശരീരഭാരത്തിന് അനുസൃതമായി വിരമരുന്നുകൾ നൽകേണ്ടതാണ്. വിവിധ പ്രായത്തിനും, ശരീരഭാരത്തിനും, ഗർഭകാലത്തിനും, വിവിധ വിരകൾക്കെതിരെ കൃത്യമായും വിരമരുന്നുകൾ നൽകുന്നതിനായി വിദഗ്ദ്ധോപദേശം തേടാവുന്നതാണ്.

കോക്സീഡിയ മൂലമുള്ള രക്താതിസാരം ആട്ടിൻ കുട്ടികളിലാണ് കൂടുതലായി കണ്ടുവരുന്നത്. കടുത്ത വയറുവേദനയും, രക്തവും കഫവും കലർന്ന വയറിളക്കവും രോഗലക്ഷണങ്ങളാണ്. സൾഫാ ഇനത്തിൽ പെട്ട മരുന്നുകൾ ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നൽകാവുന്നതാണ്.

കൂടും പരിസരവും വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുക, കൃത്യമായ ഇടവേളകളിൽ ആടുകളുടെ കാഷ്ഠം പരിശോധിച്ച് വിരബാധ ഇല്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക, രോഗമുള്ള ആടുകളെ ശരിയായ മരുന്നുകൾ നൽകി ചികിത്സിക്കുക എന്നിവയാണ് വിരബാധ മൂലമുള്ള ഉൽപ്പാദനനഷ്ടം ഒഴിവാക്കാൻ അഭികാമ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

വിവിധ ബാഹ്യ പരാദങ്ങളും ആടുകളിൽ കണ്ടുവരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ തൊലിപ്പുറത്ത് താമസിച്ച് രക്തം ഊറ്റി വളരുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അവ ആടുകളിൽ പല സാംക്രമിക രോഗങ്ങളും പടർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മണ്ഡരി, പേൻ, ചെള്ള്, പട്ടുണ്ണി എന്നിവയാണ് വിവിധ ബാഹ്യ പരാദങ്ങൾ. ബാഹ്യ പരാദങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ വിവിധ മരുന്നുകൾ വിപണിയിൽ ലഭ്യമാണ്. മരുന്നിന്റെ അളവും, നേർപ്പിക്കൽ നിരക്കും, മറ്റ് മുൻകരുതലുകളും ഒരു ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പാലിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രധാന അസാംക്രമിക രോഗങ്ങൾ

പോളിയോ എൻസഫലോ മലേഷ്യ:

തയമിൻ എന്ന ജീവകം ബിയുടെ കുറവ് മൂലമാണ് ഈ രോഗം സംഭവിക്കുന്നത്. വിറയൽ, ആടിക്കൊണ്ടുള്ള നടത്തം, കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിയുടെ പിടയൽ എന്നിവയാണ് പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ. നടക്കുമ്പോൾ ഒരു വശത്തേക്ക് ചരിഞ്ഞു പോകുന്നതായി കാണാം. തല ഏതെങ്കിലും പ്രതലത്തിലോ, ചുമരിലോ, കൂടിന്റെ തൂണിലോ അമർത്തി നിൽക്കാനുള്ള പ്രവണതയും കാണിക്കുന്നു. തലച്ചോറിനെ ബാധിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ ദീർഘകാല ചികിത്സ പലപ്പോഴും ആവശ്യമായി വരുന്നു. ജീവകം ബി അടങ്ങിയ മരുന്നുകൾ ഇൻജക്ഷനായും, ഗുളിക, ടോണിക് രൂപത്തിലും നൽകേണ്ടതാണ്.

വയർ വീർക്കൽ (ബ്ലോട്ട്)

ആമാശയത്തിൽ കൂടുതലായി വാതകങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, അവയുടെ ബഹിർഗമനം തടസ്സപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് വയർവീർക്കലിന് കാരണമാകുന്നു. മരച്ചീനിയുടെ തളിരിലകൾ, പയർ വർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഇലകൾ എന്നിവ കൂടുതലായി കഴിക്കുന്നത് മൂലമോ പക്കമടൽ, മാങ്ങയണ്ടി, ബീറ്റ്റൂട്ട് തുടങ്ങിയവ തൊണ്ടയിൽ കുടുങ്ങിയോ വയർവീർക്കാം. അമിതമായി വയർ വീർക്കുന്നത് ശ്വാസതടസ്സവും, വയർവേദനയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. വയറുവേദനയും വിമ്മിഷ്ടവും കാരണം ആട് കൂടെക്കൂടെ വയറിൽ ചവിട്ടാനും, എഴുന്നേൽക്കാനും, കിടക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. പല്ലുകടിക്കുക, വായിൽക്കൂടെ നുരയും പതയും വരിക, നാക്ക് പുറത്തേക്കിടുക എന്നിവ രോഗലക്ഷണങ്ങളാണ്. രോഗകാരണം കണ്ടെത്തി ചികിത്സ നൽകേണ്ടതാണ്. വയറിലെ അമിതമായ വാതകത്തെ പുറന്തള്ളാൻ ആമാശയത്തിൽ ദ്വാരമുണ്ടാക്കുന്ന രീതി അവലംബിക്കാറുണ്ട്. വായിൽക്കൂടി സസ്യ എണ്ണകളായ കൊട്ടെണ്ണ, മെയിസെണ്ണ, വെളിച്ചെണ്ണ (50 മി.ലി.) പാരഫിൻ ദ്രാവകം എന്നിവ നൽകാവുന്നതാണ്. മരച്ചീനിയിലയോ, റബ്ബറിലയോ കഴിച്ചതുമൂലമുള്ള വിഷബാധയാണെങ്കിൽ

809148

[illegible] (ഹൈപ്പോ) ലായനി [illegible] കുത്തി
[illegible] അയോസൾഫേറ്റ് [illegible] തടസ്സങ്ങൾ ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെ
വെക്കേണ്ടിവരും. അന്ന നാളത്തിലെ [illegible]
നീക്കേണ്ടതാണ്.

ദഹനക്കേട്

ആഹാരക്രമത്തിലെ പെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റം, പെട്ടെന്ന് ദഹിക്കുന്ന തര ത്തിലുള്ള ധാന്യങ്ങൾ, [illegible], കേടായ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ, ചക്ക, പഴം, [illegible] ഇവ ധാരാളമായി കഴിക്കുന്നത് ദഹനക്കേടിന് ഇട യാക്കുന്നു. അയവെട്ടാതിരിക്കുക, വയറുവേദനയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ, വയ റ്റിൽ ജലം നിറഞ്ഞ് വീർത്തു കാണപ്പെടുക, ഉന്മേഷക്കുറവ്, ക്ഷീണം [illegible] എന്നിവ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. അപ്പക്കാരം, മഗ്നീഷ്യം കാർബണേറ്റ് [illegible] വിദഗ്ധോപദേശ പ്രകാരം നൽകാവുന്നതാണ്. ദഹനക്കേട് [illegible] മാരകമാണെന്നതിനാൽ ചികിത്സ പെട്ടെന്ന് ലഭ്യമാക്കേണ്ടതാണ്. ഭക്ഷണ ക്രമത്തിൽ പെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റം [illegible] ആഹാരങ്ങൾ [illegible] അന്നജം [illegible] അടങ്ങിയ ആഹാരങ്ങൾ [illegible] നൽകാതിരിക്കുകയും വഴി ദഹനക്കേട് ഒരു പരിധി വരെ നിയന്ത്രിക്കാ നാകും.

ക്ഷീര സന്നി:

രക്തത്തിൽ കാൽസ്യത്തിന്റെ കുറവുമൂലമാണ് ഈ രോഗം [illegible] വിക്കുന്നത്. പ്രസവത്തിനോടടുത്ത [illegible] രോഗം [illegible] [illegible] കണ്ടുവരുന്നത്. [illegible] പശുക്കൾക്കും. സന്ധികൾക്കും [illegible] എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കാനും, നടക്കാനും [illegible] ന്നതും പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങളാണ്. രോഗം ബാധിച്ച [illegible] ത്തിലേക്ക് കാത്സ്യം ലായനി [illegible] ഗർഭകാലത്തും കറവക്കാലത്തും ആഹാരത്തിൽ [illegible] [illegible] രോഗം നിയന്ത്രിക്കാം.

കീറ്റോസിസ്:

രക്തത്തിൽ ഗ്ലൂക്കോസിന്റെ അളവ് [illegible] സിസ് സംഭവിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ പാലുൽപ്പാദി [illegible] കൂടുതലായി കണ്ടുവരുന്നത്. ക്ഷീണം. [illegible] പാട്ടന്ന് കുറവ്, സ്വഭാവവൈകല്യങ്ങൾ, [illegible]
[illegible]

CENTRAL LIBRARY

NATIONAL AGRICULTURAL INNOVATION PROJECT

<u>*Consortium Leader :*</u>

KERALA AGRICULTURAL UNIVERSITY

THRISSUR

<u>*Consortium Partners :*</u>

Indian Institute of Spices Research, Calicut

Regional Coffee Research Station, Chundale

Vegetable & Fruit Promotion Council, Kochi, Kerala

Wayanad Social Service Society, Mananthavady

District Panchayath, Wayanad

<u>*Consortium Principal Investigator :*</u>

Dr. V.S. DEVADAS

Professor (Hort) & Associate Director

2010

കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല

ദേശീയ കാർഷിക നവോത്ഥാന പദ്ധതി

പ്രാദേശിക കാർഷിക ഗവേഷണ കേന്ദ്രം

അമ്പലവയൽ, വയനാട് ജില്ല

കെ. എ. യു. പ്രസ്, മണ്ണുത്തി